

Невша. Поздравлявамъ те како Вешо.

Веша. Който нѣма богатство — трѣбва да има дяволии... Само да ме не засрамите.

Неша. Ще гледамъ да оправдая грижитѣ на умната си лелка.

Веша. Пъкъ като дойдатъ — искамъ ви да сте на щрекъ... Азъ ще гледамъ другия (погледва Невша). И него го бива. Пъкъ и колкото е богатъ?

= Азъ нѣмамъ нищо противъ.

Веша. Слушайте ме, че ако сбъркате... Трѣбва да познавате мжжетѣ. Въ тази възраст на каквато сж и двамата, ако не имъ замотаешъ главата — кога? ... Само вждицата да е добра. Слушайте ме, защото не сжмъ вчерашна.

Неша и Невша се смѣятъ.

Веша. (Къмъ дветѣ). Неша и Янаки ще ги оставимъ самички. А ти Невша и Грозданъ ще минемъ оттаткъ... Пъкъ, Неша, гледай да я докарашъ тѣй, че ако го намѣримъ на кефъ — може да извикаме дѣда попа.

Неша. Той каза вчера, че е готовъ и за вѣнчило, ала кой знай да не му е дошло другъ умъ...

Веша. Желѣзото се кове догде е горещо.

Мълчание.

Вънъ се чуватъ стѣпки. После се позвѣнява.

Неша и Невша почватъ да се постѣкмяватъ, а Веша излиза да посрещне.

Неша. Какъ ми тупти сърдцето!

Невша. Азъ бѣхъ спокойна, пъкъ като каза леля ти — и азъ нѣшо.

Дветѣ отиватъ къмъ вратата да посрещнатъ гоститѣ.